

3. Tredje grunden: Det påstås att rådet har åsidosatt sökandens rätt till försvar och rätt till ett effektivt domstolsskydd.
 - Sökanden har inte i något skede getts närmare upplysningar om den "utredning" som anförts för att motivera åtgärden att ta upp sökanden i förteckningen, än mindre "viktig och tillförlitlig" eller "konkret" bevisning för detta. Rådet har, trots framställningar med begäran om sådana upplysningar, inte efterkommit dessa.
4. Fjärde grunden: Det påstås att rådet har underlåtit att ge sökanden en tillräcklig motivering till varför han tagits upp i förteckningen.
 - Den motivering som gavs var inte tillräckligt detaljerad och precis. Det har inte getts några närmare uppgifter om vilken sorts beteende hos sökanden som påstods ha inneburit att han varit "inblandad" i "brott" eller hur en sådan påstådd "inblandning i brott" på något sätt haft samband med både "förskingring av ukrainska statliga medel" och "olaglig utförelse av medlen ur Ukraina". Det ges med avseende på "utredningen" inga närmare uppgifter om den enhet som påstås ha fört ut medlen, dess natur, eller när detta förfarande ska ha inletts.
5. Femte grunden: Det påstås att rådet på ett allvarligt sätt har åsidosatt sökandens grundläggande rätt till egendom och till ett gott anseende.
 - Det rör sig inte om "restriktiva åtgärder som föreskrivs i lag". Åtgärderna vidtogs utan att det korrekt sörjdes för sökandens möjligheter att effektivt kunna framföra sin sak inför rådet. Åtgärderna inskränker sig inte till någon bestämd egendom som påstås utgöra förskingrade offentliga medel eller ens till det belopp som påstås ha förskingrats.
6. Sjätte grunden: Det påstås att rådet har hänvisat till omständigheter som är felaktiga i sak.
 - I motsats till den enda grunden för att ta upp sökanden i förteckningen finns det inga uppgifter eller bevis tillgängliga enligt vilka sökanden faktiskt var föremål för en sådan "utredning" i Ukraina som anges i beslutet och i förordningen.
7. Sjunde grunden: Det påstås att rådet har underlåtit att säkerställa relevansen och giltigheten av den bevisning som lagts till grund för att ta upp sökanden i förteckningen.
 - Rådet underlät att bedöma huruvida Ukrainas allmänna åklagare i ärendet var behörig enligt Ukrainas författning att inleda någon utredning mot sökanden, och rådet underlät att beakta att sökanden faktiskt inte var föremål för den påstådda "utredningen".

Talan väckt den 14 maj 2014 – Yanukovych mot rådet

(Mål T-346/14)

(2014/C 253/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraina) (ombud: T. Beazley, QC)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 66, s. 26, och rättelse i EUT L 70, s. 35), i dess lydelse enligt rådets genomförandebeslut 2014/216/Gusp av den 14 april 2014 (EUT L 111, s. 19), och rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 66, s. 1, och rättelse i EUT L 70, s. 36), i dess lydelse enligt rådets genomförandeförordning (EU) nr 381/2014 av den 14 april 2014 (EUT L 111, s. 33), i den del de avser sökanden, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Europeiska unionens råd (nedan kallat rådet) hade inte tillräcklig rättslig grund för beslutet och förordningen. Som grund för detta påstående görs det gällande a) att villkoren för att rådet ska kunna grunda sig på artikel 29 FEU inte var uppfyllda vad gäller beslutet. I denna del hävdas bland annat följande: (i) Rådet kunde rent faktiskt inte upprätthålla de syften som det uttryckligen angav (nämligen att befästa rättsstatsprincipen och respekten för mänskliga rättigheter i Ukraina), varför det till grund för uppförande i förteckningen angav skäl (påstådd förskingring av medel tillhörande den ukrainska staten och påstått olagligt utförande av dessa medel från Ukraina, vilket sökanden bestrider) som inte var förenliga med, och inte uppfyllde, de angivna syftena med artikel 21 FEU eller några andra relevanta syften med denna artikel. (ii) Beslutet och förordningen strider mot andra relevanta syften angivna i artikel 21, eftersom de inte "konsolidera[r] och stödj[er] demokrati ... och folkrätten". Dessa rättsakter fastställer, och grundar sig, nämligen felaktigt på det faktum att den lagligen och på demokratiskt sätt valda presidenten i Ukraina, sökanden, var "f. d. president", vilket strider mot ukrainsk rätt och folkrätten. I rättsakterna ges även stöd till den så kallade "interimsresidenten och interimsregeringen", vilka inte har blivit valda på ett lagligt och demokratiskt sätt och vilka genom olaga tvång har övertagit den makt som de numera tidvis utövar. Detta strider mot rättsstatsprincipen, mot andra demokratiska principer och mot folkrätten. Vidare görs det gällande b) att villkoren för att grunda rättsakterna på artikel 215 FEUF inte var uppfyllda, eftersom det inte fanns något giltigt beslut enligt kapitel 2 i avdelning V i EU-fördraget. Slutligen görs det gällande att c) det inte var fråga om ett sådant samband att artikel 215 FEUF kunde åberopas mot sökanden.
2. Andra grunden: Maktmissbruk. Det verkliga syftet med rådets genomförande av beslutet (och således även förordningen) var i huvudsak att försöka ställa sig in hos den så kallade interimregimen i Ukraina så att Ukraina i fortsättningen skulle knyta närmare band med EU (vilket hade avvisats av den demokratiskt valda presidenten i Ukraina och hans regering), och inte att uppfylla de strävanden som angetts i beslutet och förordningen.
3. Tredje grunden: Rådet angav ingen motivering till rättsakterna. De skäl som anges i beslutet och förordningen för att ta upp sökanden på förteckningen är (förutom att de är felaktiga) standardformuleringar. De är även olämpliga och uppfyller inte kraven på utförlighet.
4. Fjärde grunden: Kriterierna för att uppta en person i förteckningen var i sökandens fall inte uppfyllda vid den aktuella tidpunkten. Rådet försummade, bland annat, att tillhandahålla relevant information. Så vitt sökanden vet a) hade han inte vid den aktuella tidpunkten av någon domstol eller annan relevant myndighet befunnits skyldig till förskingring av medel tillhörande den ukrainska staten eller till olagligt utförande av sådana medel och b) var han vid den aktuella tidpunkten inte föremål för något straffrättsligt förfarande i Ukraina vad gäller brott med anknytning till förskingringen av medel tillhörande den ukrainska staten och det olagliga utförandet av dessa medel.
5. Femte grunden: Rådet gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning när det beslutade att sökanden skulle omfattas av de aktuella åtgärderna. Rådet hade, bland annat, inga bevis och, under alla förhållanden, inga "konkreta" bevis för att påståendena mot sökanden var "riktiga i sak". Rådet grundade sig felaktigt på påståenden från den olagliga så kallade interimregimen, vilken försökte tillskansa sig makt och hade ett klart motiv att komma med sådana anklagelser på oriktiga grunder.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar och/eller hans rätt till ett effektivt domstolsskydd. Rådet har, bland annat, inte tillhandahållit sökanden en fullständig motivering och inte heller angett vilken bevisning mot honom som det grundat sig på. Sökanden fick inte heller del av de närmare uppgifter och material som enligt rådet rättfärdigade frysningen av tillgångar. Sökanden har dessutom tvingats utforma ansökan i detta mål på oskäligt kort tid.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till egendom enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. De restriktiva åtgärderna utgör oberättigade och oproportionerliga begränsningar av denna rätt.